31993D0444

L 208/34 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 19.8.1993

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 lipca 1993 r.

w sprawie szczegółowych zasad regulujących handel wewnątrzwspólnotowy niektórymi żywymi zwierzętami i produktami przeznaczonymi na wywóz do państw trzecich

(93/444/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie wewnętrznego rynku [1], ostatnio zmienioną dyrektywą 92/118/EWG [2], w szczególności jej art. 3 ust. 4 lit. g) akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 3 ust. 1 lit. g) akapit pierwszy wymienionej wyżej dyrektywy przewiduje przeprowadzenie kontroli weterynaryjnych w odniesieniu do zwierząt i produktów spełniających zasady wspólnotowe mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz przeznaczonych na wywóz do państwa trzeciego poprzez terytorium jednego lub kilku Państw Członkowskich innych niż kraj pochodzenia;

należy zdefiniować wymagania odnoszące się do zaświadczeń, oraz należy uwzględnić system informowania danych władz jak również system nadzoru weterynaryjnego nad odbiorcami;

do celów zaświadczania zawierającego dodatkowe gwarancje, należy traktować dane zwierzęta jako zwierzęta rzeźne;

w celu uniknięcia trudności na zewnętrznej granicy Wspólnoty, zwierzętom oraz produktom muszą towarzyszyć, tam gdzie to możliwe, dokumenty weterynaryjne i/lub świadectwa spełniające wymogi weterynaryjne kraju przeznaczenia;

powiadamianie danych władz może skutecznie odbywać się poprzez sieć informatyczną łączącą władze weterynaryjne („Animo") ustanowioną decyzją Komisji 91/398/EWG [3], przy zastosowaniu wzoru wiadomości wymienionego w decyzji Komisji 91/637/EWG [4];

w celu zapewnienia sprawnego działania przewidzianego systemu, osoba faktycznie dokonująca formalności związanych z odprawą z danego terytorium powinna być uważana jako odbiorca, oraz należy zdefiniować termin „punkt odprawy";

zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. g) akapit pierwszy wymienionej wyżej dyrektywy 90/425/EWG, zwierzęta i produkty muszą pozostać pod dozorem celnym; niniejszą decyzję stosuje się bez uszczerbku dla obowiązków celnych przewidzianych w przepisach celnych odnoszących się do takich zwierząt czy też produktów;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszą decyzję stosuje się do zwierząt i produktów, określonych w art. 3 ust. 1 lit. g) akapit pierwszy dyrektywy 90/425/EWG.

[1] Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29.
[2] Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49.
[3] Dz.U. L 221 z 9.8.1991, str. 30.
[4] Dz.U. L 343 z 13.12.1991, str. 46.

2. Do celów niniejszej decyzji,

a) punkt odprawy oznacza miejsce znajdujące się w bliskiej odległości od zewnętrznej granicy jednego z terytoriów wymienionych w załączniku I do dyrektywy Rady 90/675/EWG [1], dysponujące możliwościami dozoru celnego;

b) Państwo Członkowskie przeznaczenia oznacza Państwo Członkowskie, w którym znajduje się punkt odprawy.

Artykuł 2

1. Państwo Członkowskie pochodzenia zapewnia, aby każdej przesyłce zwierząt towarzyszyły świadectwa zdrowia, przewidziane w art. 3 ust. 1 lit. d) dyrektywy 90/425/EWG, które zawierają, o ile jest to konieczne, dodatkowe gwarancje przewidziane w prawodawstwie Wspólnoty dla zwierząt przeznaczonych do uboju.

2. W przypadku wystąpienia wypadków podczas transportu lub w przypadku gdy państwo trzecie przeznaczenia odmówi przyjęcia przesyłki, Państwa Członkowskie, przez które przesyłka jest przewożona tranzytem lub Państwa Członkowskie przeznaczenia mogą, jeżeli posiadają dodatkowe gwarancje na mocy art. 3 ust. 1 lit. e) iv) dyrektywy 90/425/EWG, przyjąć wszystkie środki przewidziane w art. 8 ust. 1 lit. b) dyrektywy 90/425/EWG lub mogą żądać, aby zwierzęta zostały przesłane, mając na względzie ich ubój, do najbliższej rzeźni.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie pochodzenia zapewniają, aby każdej przesyłce zwierząt czy też produktów towarzyszyły dokumenty weterynaryjne i/lub świadectwa weterynaryjne spełniające wymagania weterynaryjne państw trzecich przeznaczenia.

2. Jednakże, na zasadzie odstępstwa od ust. 1, gdy właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia nie dysponują wymaganymi informacjami, w szczególności, gdy brak jest umowy dwustronnej między Państwem Członkowskim pochodzenia a krajem trzecim przeznaczenia, właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia wypełniają świadectwa, określone w art. 4 poprzez dodanie formuły w brzmieniu „Zwierzęta lub produkty wywiezione do (nazwa państwa trzeciego)".

Artykuł 4

Świadectwa, określone w art. 3 ust. 1 lit. d) dyrektywy 90/425/EWG:

— wystawione są w jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego pochodzenia i w jednym z oficjalnych języków Państwa Członkowskiego przeznaczenia,

— wskazują, jako odbiorcę, osobę fizyczną lub prawną faktycznie dokonującą formalności związanych z odprawą w punkcie odprawy,

— wskazują, jako miejsce przeznaczenia punkt odprawy z zdefiniowanego terytorium (punkt kontroli granicznej lub inny punkt odprawy).

Artykuł 5

1. Wiadomość Animo przewidziana decyzją 91/637/EWG musi zawierać pod nagłówkiem „Uwagi" nazwę państwa trzeciego przeznaczenia.

2. Wiadomość Animo musi być skierowana do:

— właściwych władz miejsca przeznaczenia, to jest, punkt kontroli granicznej odprawy lub władz lokalnych miejsca, w którym znajduje się punkt odprawy, oraz

— władz centralnych miejsca przeznaczenia oraz Państw(-a) Członkowskich(-ego) przez które dokonywany jest tranzyt.

Artykuł 6

Odbiorca w rozumieniu art. 4 tiret drugie jest uważany za podlegającego zakresowi art. 5 ust. 1 lit. b) iii) dyrektywy 90/425/EWG.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lipca 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1.